

ΕΛΛΗΝΙΚ

ΔΔΕΛΦΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥ.

ΧΩΝ

ΕΛΛΗΝΙ

ΔΩΝ

ΝΟΣΟΚΟ-

ΜΩΝ

Υ
Γ
Ε
Ι
Α
Σ

ΘΕΡΑΠΕΙΑ

ΤΕΥΧΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ ΑΔΕΛΦΗ

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ
(Ύψηλάντου 45-47)

Ετησία Συνδρομή Περιοδικού, διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δρχ. 50
» διὰ τὸ ἐξωτερικὸν \$ 3
Τιμὴ τεύχους δρχ. 10

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ ΖΑΦΕΙΡΙΟΥ, Θεραπευτήριον «Εὐαγγελισμός»,
Ύψηλάντου 45 - 47, Ἀθῆναι Τ.Τ. 140.

ΤΥΠΟΙΣ: ΤΥΠΟ - ΤΕΧΝΙΚΗ - OFFSET, Ε.Π.Ε. ΜΕΓΙΣΤΗΣ 24, ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΤΗΛ. 968.320

Προϊστάμενος τοῦ ἐργοστασίου :
ΣΤΕΦΑΝΟΣ Γ. ΠΟΠΟΒΙΤΣ, Ἐ. Βενιζέλου 83, Ἀθῆναι - 4

Ἡ διεύθυνσις ἐπιφυλάσσει εἰς ἑαυτὴν πάντοτε τὸ δικαίωμα νὰ μὴ δημοσιεύῃ ἢ νὰ συντέμνη κατὰ τὴν κρίσιν της οἰονδήποτε χειρόγραφον.
Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Γ' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΝΟΣΟΚΟΜΩΝ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΚΕΠΤΡΙΩΝ.
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΚΑΝΤΩΝΑ
ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΡΑΜΜΟΥ
Μ. Δ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ: ΣΥΝΟΨΙΣ ΚΑΙ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ
ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΕΣΔΕΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ

Τοῦ κ. Γεωργίου Ράμμου, τ. Πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Παναγιώτατε, Κοι Ὑπουργοί, Κε Δήμαρχε,

Ἀγαπηταὶ Ἀδελφαὶ καὶ Ἐπισκέπτριαι
Κυρίαὶ καὶ Κύριοι,

I) Ἐν ἐκ τῶν δυσχερεσιτέρων, ὡς ἐκ τῶν συνθηκῶν, ὑφ' ἃς ἐκτελεῖται, ἀλλὰ καὶ συνάμα καὶ ὠραιοτέρων κοινωνικῶν ἔργων καὶ λειτουργημάτων ὡς ἐκ τῆς φύσεως, τοῦ περιεχομένου, τοῦ τρόπου τῆς ἀσκήσεως καὶ τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, ὅστις εἶναι ἡ ἀνακούφισις τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου καὶ τῆς ἀσθενείας ἐν γένει, εἶναι τὸ νοσηλευτικόν, εἰς ὃ εἶναι ἐντεταγμένοι αἱ ἀδελφαὶ νοσοκόμοι καὶ ἐπισκέπτριαι. Ἡ κατὰ τὸ ἀληθὲς νόημα αὐτοῦ ἐκτέλεσις τοῦ ἔργου τούτου ἀποτελεῖ ἀγῶνα καὶ δὴ τραχὺν καὶ πολλαχῶς σκληρὸν καὶ ἐπίπονον.

II) Καὶ εἶναι ἀγών, διότι ἐὰν πᾶσα ἡ ὑγιής, ἠθικὴ καὶ νόμιμος προσπάθεια, εἰς ἐπίτευξιν εὐγενῶν καὶ κοινωνικῶς ὠφελίμων σκοπῶν ἀποβλέπουσα, θεωρεῖται, καὶ δικαίως, ἀγών, κατὰ μείζονα λόγον πρέπει νὰ λεχθῆ τοῦτο καὶ νὰ ἀναγνωρισθῆ ὁ χαρακτὴρ οὗτος εἰς μίαν προσπάθειαν, ἡ ὁποία καὶ κατὰ τὴν Θεῖαν Βούλησιν καὶ κατὰ τὴν ὀρθὴν ἀνθρωπίνην ἀντίληψιν ἀποβλέπει εἰς ἓνα τῶν εὐγενεσιτέρων σκοπῶν τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, εἰς τὴν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ ἀντιμετώπισιν τῆς ἀσθενείας καὶ τοῦ πόνου ὑπὸ τὰς πολλὰς καὶ ποικίλλας αὐτῶν μορφάς.

III) Πᾶς ἀγών, ὑπὸ τὴν ἀληθῆ καὶ πραγματικὴν ἔννοιαν αὐτοῦ, ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ δυσχερείας, κινδύνους, ἐμπόδια καὶ ἀπαιτεῖ κόπους, θυσίας καὶ ἔχει τὰ θύματα καὶ τὰς ἀπωλείας του, μικρὰς ἢ μεγάλας, ὀλίγας ἢ πολλὰς, ἀλλὰ πάντοτε ὀ-

Ὁ προπρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Γ. Ράμμος, προσφωνῶν τὰς συνέδρους.

δυνηράς. Αἱ δυσχέρειαι, οἱ κίνδυνοι, τὰ ἐμπόδια, οἱ κόποι καὶ αἱ θυσίαι, τὰ θύματα καὶ αἱ ἀπώλειαι πολλαπλασιάζονται εἰς ἀριθμὸν καὶ αὐξάνονται εἰς ἔκτασιν καὶ βαθμόν, προκειμένου περὶ τοῦ ἀγῶνος πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀνθρωπίνων πόνων καὶ ἀσθενειῶν.

Ὁ ἐχθρός, ἂν ἐπιτρέπεται μεταφορικῶς ἢ ἔκφρασις αὕτη ἐν προκειμένῳ, ἐπιτίθεται κατὰ παντὸς ἀνθρώπου ἀπὸ τῆς νηπιακῆς ἡλικίας μέχρι τοῦ βαθυτάτου γήρατος, προσβάλλει πάντας, ἀδιαφόρως φύλου, κοινωνικῆς τάξεως, πλοῦτου ἢ

πιωχείας, φανερώς και ἀφανῶς; πολλάκις δὲ και ὑπούλως, παρὰ δὲ τὰς ἀξιοθανμάσιους χάρις εἰς τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ και τὰς μετ' ἀληθοῦς ἀφοσιώσεως και πνευματικῆς προσπάθειας προόδους τῆς Ἐπιστήμης, ἴσσον εἰς τὸ πεδῖον τῆς θεραπεύειας, ριζικῆς και συντηρητικῆς, ὅσον και εἰς τὸ πεδῖον τῆς προληπτικῆς ὑγιεινῆς, εὐρίσκει ἀτυχῶς πάντοτε τὴν ἀχίλλειον πέτρων και τὰ ἀφύλακτα σημεῖα και τὰς ἀοράτους ἄλλας διαβάσεις και ἀτραποὺς και καταλαμβάνει ἔδαφος και προχωρεῖ.

IV) Δὲν εἶναι ὅμως μόνον τραχύς, ἀλλ' εἶναι και ἐπίπονος ὁ ἀγών, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδύεται καθ' ἐκάστην ἡ Ἀδελφὴ και ἡ Ἐπισκέπτρια και ἐν γένει ἡ ἀσχολουμένη εἰς τὸ ἔργον τῆς νοσηλείας. Καὶ τὸ ἐπίπονον δὲν ὀφείλεται μόνον εἰς τὴν φύσιν τῆς διεξαγομένης ἐργασίας, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει συνεχῶς καταβολὴν πολλῶν σωματικῶν δυνάμεων, (διαρκῆ κίνησιν, ὀρθοστασίαν κλπ.) ἀλλὰ και εἰς πλείους ἄλλους λόγους. Πάντες εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ἔχωμεν ἔστω και ἀμυδρὰν ιδέαν ἐκ τῆς πείρας ἡμῶν τῶν ἰδίων ὡς ἀσθενῶν, ἡ οἰκείων ἡ φίλων ἡ γενικῶς νοσηλευομένων εἰς διάφορα Ἰδρύματα, τῆς ἰδιοτύπου και ἰδιομόρφου ψυχολογικῆς καταστάσεως και διαθέσεως τοῦ ἀσθενοῦς. Οὗτος εἰς τὰς περισσοτέρας τοῦλάχιστον περιπτώσεις παρουσιάζεται ὡς τελείως διάφορος προσωπικότης ἀπὸ τῆς ἐμφανιζομένης ὑπὸ τὴν ὑγιᾶ αὐτοῦ κατάστασιν. Πᾶσαι αἱ ἐκδηλώσεις τῆς ἰδιορρυθμῶν και οὐχὶ ὁμαλῆς συνήθως καταστάσεως δέκτην και κυματοθραύσιν ἔχουν τὴν (νοσηλεύουσαν) Ἀδελφὴν ἡ Ἐπισκέπτριαν, ἣτις πρέπει νὰ εἶναι παρεσκευασμένη νὰ ἔχη δύνάμιν και ἀντοχὴν νὰ δεχθῆ με ὑπομονὴν τὰ πάντα και νὰ μὴ ἐπηρεασθῆ ἀνθρωπίνως ὁποσοδήποτε εἰς τὴν προσήκουσαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τῆς. Τὸ ποιτήριον τῆς

Ἀδελφῆς ἡ τῆς Ἐπισκεπτρίας συνήθως ἐκχειλίζει, ἀλλὰ δὲν πρέπει, εἰ δυνατόν, ποτὲ νὰ χύνεται. Προσπάθεια και ἐπιδιώξεις ὅχι και ἴσσον εὐχερῆς. Καὶ ἡ κατάστασις αὐτὴ δὲν εἶναι παροδικὴ οὔτε προσωρινὴ και ἔκτακτος, εἶναι μόνιμος, καταλαμβάνει ὀλόκληρον τὴν ὑπηρεσιακὴν ζωὴν τῆς Ἀδελφῆς και τῆς Ἐπισκεπτρίας. Τὸν ἕνα ἀσθενῆ διαδέχεται ἀμέσως ἕτερος, τὸ ἐν δύσκολον περιστατικόν, πρὶν κἂν κατασιῆ δυνατόν νὰ ἀντιμετωπισθῆ ὁποσοδήποτε, ἀκολουθεῖ ἕτερον ἐξ ἴσου δυσχερῆς, ἀν μὴ δυσχερέστερον. Τὴν ἀσθενεῖαν ἐπακολουθεῖ οὐχὶ σπανίως θάνατος, ὁ ὁποῖος δὲν ἀφήνει ἄθικτον και ἀνεπηρέαστον τὸν ψυχικόν κόσμον τῆς Ἀδελφῆς και τῆς Ἐπισκεπτρίας, ὁσοδήποτε και ἐὰν λέγεται ὅτι ὑπάρχει ἡ δημιουργεῖται παρ' αὐτῆ ἐκ τῆς καθημερινῆς ἐπαναλήψεως, ὁ ἐθισμός. Ἀντιθέτως, ὁ ἀκαταπαύσιως διεξαγόμενος ἀγὼν κατὰ τῆς ἀσθενείας, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Ἀδελφὴ πρωταγωνιστεῖ, δημιουργεῖ τὸν ἀνώτερον ψυχικόν σύνδεσμον και τὴν εὐγενῆ συμπάθειαν πρὸς τε τὸν ἀσθενῆ και τὸ περιβάλλον του, εἰς τὴν ἀγωνίαν τῶν ὁποίων οὕτω συμμετέχει αὐτὴ. Εἰς ταῦτα θὰ πρέπει νὰ προστεθοῦν ἡ διαρκῆς ἀνησυχία και ἡ διανοητικὴ ἔντασις, εἰς ἣν εὐρίσκειται ἡ Ἀδελφὴ και ἡ Ἐπισκέπτρια, ὡς ἐκ τῶν μεγάλων εὐθυνῶν, τὰς ὁποίας δημιουργεῖ ἡ πρόοδος τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἀφ' ἑνὸς και τῆς νοσηλευτικῆς ἀφ' ἑτέρου.

V) Ἀπαιτοῦνται, ἐπομένως, πολλὰ φυσικὰ και ἐπίκτητα προσόντα, ἐκτὸς τῆς πλήρους και συστηματικῆς θεωρητικῆς μορφώσεως και πρακτικῆς ἀσκήσεως εἰς τὰς Σχολὰς και τὰ Νοσοκομεῖα, διὰ νὰ δυναθῆ νὰ ἀποδυθῆ και νὰ διεξαγάγῃ τὸν πολλαχῶς δυσχερῆ ἀγῶνα τῆς Ἀδελφῆς και ἡ Ἐπισκέπτρια. Ἀπαιτεῖται σιδηρᾶ θ ἔ λ η σ ι ς, δ ὕ ν α μ ι ς, ἐ π ι μ ἔ λ ε ι α, ὑ π ο μ ο ν ἠ και ἐ π ι μ ο ν ἠ

καὶ ἐπὶ πᾶσιν πίστις πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὴν ἱερότητα καὶ τοὺς ἀνθρωπιστικούς σκοποὺς τοῦ ἔργου τῆς καὶ ἀγάπῃ πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὸν πάσχοντα.

α) Ἔργον ἴσον δυσχερὲς καὶ ἐπιπονον, δὲν δύναται νὰ ἀναληφθῆ καὶ νὰ ἐκτελῆται, ἐὰν δὲν ὑπάρχη *διὰ θεοῖς καὶ θέλησις ἰσχυρά*, σιδηρᾶ, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δυσχερειῶν, πρὸς κατανίκησιν καὶ ὑπέροβασιν τοῦ πόνου.

β') Δὲν ἀρκεῖ ὅμως ἡ θέλησις, ὅσον-δήποτε σταθερὰ καὶ δυνατὴ καὶ ἐὰν εἶναι. Πρέπει νὰ συνοδεύεται αὕτη ὑπὸ δυνάμεως ἱκανῆς νὰ πραγματοποιήσῃ ταύτην καὶ νὰ κατανικήσῃ τὰ πολλὰ καὶ ποικίλλα ἐμπόδια, τὰ ὅποια παρεμβάλλονται ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν.

γ') Μόλις εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῆ ὅτι χρειάζεται διαρκῆ καὶ εἰς σημαντικὸν βαθμὸν διατηρουμένη ἐπιμέλεια παρακολουθήσεως προσωπικῶς τῶν γενικῶν προβλημάτων, ἀλλὰ καὶ τῶν λεπτομερειῶν τῶν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν ἐμφανιζομένων ζητημάτων καὶ συμμορφώσεως πρὸς τὰ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ καθήκοντα νοσηλευτικῆς καὶ συναφοῦς φύσεως.

δ') Ἐπὶ πᾶσιν ὅμως ἀπαιτεῖται ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ εἰς τὸ ἔργον. Αἱ ἀναφερθεῖσαι δυσχέρειαι καὶ τὰ πολλὰ καὶ ποικίλλα προβλήματα, τὰ ὅποια ἐμφανίζονται καθ' ἑκάστην εἰς τὴν Ἀδελφὴν καὶ τὴν Ἐπισκέπτριαν, δὲν δύναται νὰ ὑπερνεκροθῶν καὶ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν, ἐὰν δὲν ἔχη αὕτη ὑπομονήν, ἀλλὰ καὶ ἐπιμονήν εἰς τὸ ἔργον καὶ εἰς τὰς προσπαθείας τῶν.

ε') Πάντα ταῦτα ὅμως προϋπόθεσιν ἀπαραίτητον ἔχουν τὴν ὑπαρξίν δύο στοιχείων καὶ δῆ: Πίστιος πρὸς τὸ ἀναληφθὲν ἔργον καὶ τὴν πολλαπλὴν σπουδαιότητα

τοῦ λειτουργήματος καὶ Ἀγάπης καὶ συμπαιθείας πρὸς τὸν ἄνθρωπον ἐν γένει καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὸν πάσχοντα.

σι) Ἡ πίστις πρὸς τὴν σημασίαν καὶ τὸν σκοπὸν τοῦ λειτουργήματος, ἣτις σχηματίζεται καὶ ἐμπεδοῦται διὰ τῆς συνδρομῆς πολλῶν ἀτομικῶν καὶ κοινωνικῶν παραγόντων, βάσιν καὶ πρωταρχικὸν θεμέλιον ἔχει μίαν ἄλλην γενικωτέρας ἐκτάσεως πίστιν, ἡ ὅποια εἶναι ἀπόρροια τῆς κοσμοθεωρητικῆς τοποθετήσεως ἐκάστου καὶ ἐπομένως καὶ τῆς Ἀδελφῆς ἢ τῆς Ἐπισκεπτρίας, τῆς πίστεως πρὸς τὸν Θεόν, ὡς τὸν Δημιουργὸν καὶ τὸν ρυθμιστὴν τοῦ παντός. Ἡ πίστις αὕτη, ἐφ' ὅσον εἶναι θαθεῖα καὶ σταθερά, βοηθεῖ εἰς τὴν δημιουργίαν καὶ διατήρησιν ἐπὶ σταθερῶν βάσεων καὶ τῶν λοιπῶν ἐκτεθεισῶν καὶ ἀπαραιτήτων διὰ τὸ ἔργον τῆς Ἀδελφῆς καὶ τῆς Ἐπισκεπτρίας προϋποθέσεων καὶ εἰδικῶς εἰς τὴν φυσικὴν καὶ ἀβίαστον ἀνάπτυξιν τῆς μεγαλυτέρας Χριστιανικῆς καὶ ἀνθρωπιστικῆς ἀρετῆς, τῆς Ἀγάπης πρὸς πάντα ἄνθρωπον (τὸν Πλησίον, ὡς λέγει ἡ γνωστὴ Ἐνιολὴ) καὶ περισσότερον πρὸς τὸν πάσχοντα. Εἶναι περιττὸν νὰ τονισθῆ εἰς τὸ παρὸν ἀκροατήριον πόσον ἡ ἀγάπη εἶναι ἀπαραίτητος καὶ πόσον οὐ μόνον ἠθικῶς, ἀλλὰ καὶ φυσικῶς, θὰ ἠδύνατο νὰ λεχθῆ, ἐνισχύει, στηρίζει, τονώνει τὴν Ἀδελφὴν καὶ τὴν Ἐπισκέπτριαν ἀνὰ πᾶσαν στιγμήν καὶ εἰς οἴανδήποτε δυσκολίαν.

ζ) Τὰ λεχθέντα, προερχόμενα οὐχὶ ἐξ ἀρμοδίων χειλέων, ἀλλ' ἀποτελοῦντα ἐκδήλωσιν ἀντιλήψεως ἀνθρώπου, παρακολουθοῦντος λόγῳ παρεπομένης κοινωνικῆς ἀπασχολήσεως τὸν πολλαχῶς πολυπλοκὸν καὶ πολύμοχθον καὶ ἐξαντλητικὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλληνίδος Ἀδελφῆς καὶ Ἐπισκεπτρίας καὶ θεωροῦντος καθῆκον νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν καὶ νὰ προκαλέσῃ τὴν ὀφειλομένην ὀλόθυμον συμπαράστα-

σιν τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, εἶναι, νομίζομεν, ἀρκετὰ διὰ νὰ καταδείξουν ὅτι τὸ Ἔργον τοῦτο πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐπιβάλλει θεωρητικὴν μελέτην, προγραμματισμόν, συστηματοποίησιν, ὀργάνωσιν, διοίκησιν, διαρκῆ παρακολούθησιν καὶ ἐνίσχυσιν.

η) Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὀφείλομεν νὰ χαιρετίσωμεν εἰλικρινῶς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐπιμελείαν τοῦ Ἐθνικοῦ Συνδέσμου Διπλωματῶν Ἑλληνίδων Νοσοκόμων, ὀργάνωσιν τοῦ σήμερον καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ὀλόθερμον συμπαράστασιν Κράτους καὶ Κοινωνίας ὑπὸ αἰσίους οἰωνοὺς ἀρχομένου εἰς τὴν Β' Πρωτεύουσαν τῆς Πατρίδος, τὴν ὠραίαν Θεσσαλονίκην, καὶ εἰς τὸ παρὸν τοῦτο περιβάλλον Γ' Πανελληνίου Συνεδρίου Διπλωματῶν Ἀδελ-

φῶν Νοσοκόμων καὶ Ἐπισκεπτριῶν, τοῦ ὁποίου κύριον θέμα ὠρίσθη ἡ «Ὄργάνωσις καὶ Διοίησις Νοσηλευτικῶν Ὑπηρεσιῶν». Ὄφείλομεν νὰ συγχαρῶμεν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ὠραίαν πρωτοβουλίαν τῆς συγκλήσεως καὶ πραγματοποιήσεως τοῦ Συνεδρίου, νὰ εὐχαριστήσωμεν θερμῶς διὰ τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν τῆς παρουσίας ἡμῶν εἰς τὴν Συνεδρίασιν καὶ νὰ εὐχηθῶμεν εἰς πάντας τοὺς Συνέδρους τὴν ἀπὸ πάσης ἀποφθεως πλήρη ἐπιτυχίαν αὐτοῦ καὶ τὴν καρποφόρον χρησιμοποίησιν καὶ εἰς ἔργα μετατροπῆν τῶν πορισμάτων αὐτοῦ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ ὅλου Νοσηλευτικοῦ Σώματος τῆς Πατρίδος, τῶν πασχόντων ἐν γένει καὶ τῆς Κοινωνίας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Πατρίδος γενικώτερον.

